

при участието на секретар-протоколита Милка Бонева разгледа в закрито заседание на 09 юли 2009 г. конституционно дело № 7/2009 г., докладвано от съдията Владислав Славов.Производството по делото е образувано на 06.06.2009 г. по искане на Столичния общински съвет, с което се повдига спор за компетентност между общинския съвет и Министерския съвет на Република България. Като основание на искането са посочени чл. 149, ал. 1, т. 3 и чл. 150, ал. 1 от Конституцията и чл. 12, ал. 1, т. 3 и чл. 17, ал. 3 от Закона за Конституционния съд (ЗКС), които оправомощават органите на местно самоуправление да повдигат спорове за компетентност с централни изпълнителни органи.В искането си до Конституционния съд Столичният общински съвет уточнява, че търси произнасяне по въпроса, „Министерски съвет като орган на централната изпълнителна власт има ли правомощие да приеме и да внесе за разглеждане в Народното събрание конкретния проект на Закон за управление на отпадъците в област София, с който се изземват правомощия на органите на местно самоуправление, конкретно – на Столична община и на Столичния общински съвет, да извършват дейностите по управление на отпадъците на територията на СО, и който е в пряко противоречие с Конституцията на Република България и Европейската харта за местно самоуправление.”За да се произнесе по допустимостта на искането, Конституционният съд взе предвид следното:Общинският съвет като орган на местно самоуправление е между органите, посочени в Конституцията – чл. 150, ал. 1, изр. 2, които могат да възбудят производство пред КС, но тази възможност е ограничена само до спорове за компетентност между него в това му качество и централните изпълнителни органи – чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията.Органите на местното самоуправление не притежават общата компетентност за инициатива за образуване на конституционно производство, с която разполагат субектите по чл. 150, ал. 1, изр. 1 от Конституцията. По-специално те нямат правомощията да сезират КС с искане да даде задължителни тълкувания на Конституцията или да се произнася за противоконституционност на законите, както и по съответствието им с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна – чл. 149, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Конституцията.Тази ограничена компетентност на органите на местно самоуправление в още по-голяма степен в сравнение с органите по чл. 150, ал. 1, изр. 1 от Конституцията, които разполагат и с други възможности да се защитят срещу изземване или ограничаване на правомощия, налага при наличие на спор, както е в случая, да се приложи редът на чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията. Поради това правният интерес, необходим за допустимостта на

искането за разглеждане на спор за компетентност между Столичен общински съвет и Министерски съвет, е налице. Неправилно е разбирането, че спор за компетентност като предпоставка за допустимостта на производството по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията би съществувал, ако законопроектът за управление на отпадъците на София, внесен от МС, е станал закон, приет от НС, тъй като само тогава твърдяното изземване на правомощия от органа на местно самоуправление реално би възникнало. Извън посочените по-горе затруднения, които би претърпял СОС, за да се защити от такъв закон, който изземва негови правомощия, ако е станал приложимо право, смисълът на производството по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията е предотвратяване приемането на противоконституционни закони. В изпълнение на чл. 17, ал. 3 от ЗКС предметът на спора между Столична община и Министерски съвет е обсъден на 02.06.2009 г., но не е разрешен. Съдът констатира, че е сезиран от субект на инициатива по чл. 150, ал. 1, изр. второ от Конституцията и искането е за решаване на спор за компетентност между орган на местно самоуправление и Министерския съвет, което е в правомощията му по чл. 149, ал. 1, т. 3. Водим от горното и като съобрази, че изискванията на Конституцията и ЗКС са спазени, Конституционният съд приема, че искането е допустимо. С оглед предмета и основанията на направеното искане, съдът намира, че като заинтересувани страни по делото следва да бъдат конституирани: Народното събрание, Министерският съвет, министърът на регионалното развитие и благоустройството, областният управител на област София, кметът на Столична община и Националното сдружение на общините. По изложените съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията и чл. 19, ал. 1 от ЗКС Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на Столичен общински съвет за решаване на спор за компетентност с Министерския съвет относно управлението на отпадъците в област София. **КОНСТИТУИРА** като заинтересувани страни по делото: Народното събрание, Министерския съвет, министъра на регионалното развитие и благоустройството, областния управител на област София, кмета на Столична община и Националното сдружение на общините, на които да се изпратят копия от искането и определението, като им се дава възможност в 30-дневен срок да представят писмени становища. Препис от определението да се изпрати на вносителя на искането, който може в същия срок да изложи допълнителни съображения.